

3 Juli 1835.

Fr. indeholdende nærmere Bestemmelser angaaende Negerhandelens Undertrykkelse.

Cancell. p. 38. [?? T. p. 465. 489.]

Gr. Uagtet det allerede ved Fr. 16 Mart. 1792 er blevet fastsat, at al saadan Handel for de Kgl. Undersaatter med Begyndelsen af 1803 skulde ophøre paa de afrikanske Kyster og ellers, hvor den kunde finde Sted udenfor de kgl. Besiddelser i Vestindien, saaledes at efter dette Tidsrums Udløb ingen Neger eller Negerinde enten paa Kysten eller paa andre fremmede Steder maatte ved eller for kgl. Undersaatter indkiøbes, i kgl. Undersaatters Skibe føres eller til de kgl. vestindiske Øer til Salg indføres, og at al mod dette Forbud stridende Handel skulde efter denne Tid ansees som ulovlig, saa har Kongen dog, efterat Han fra H. M., de Franskes Konge, samt H. M. Kongen af Storbritannien og Irland, har modtaget Indbydelse om at tiltræde de af disse Magter under 30 Nov. 1831 og 22 Mart. 1833 til Negerhandelens Undertrykkelse afsluttede Conventioner, saavel paa Grund af sin Uvillie imod denne skiændige Handel, som i Følge de nævnte høie Contrahenteres venskabelige Anmodning, været villig til at forene Sine Bestræbelser med disses i at træffe de virksomste Foranstaltninger til hiin Handels Undertrykkelse. I det derfor bemeldte, ved den under 26 Jul. 1834 i Kbhvn undertegnede Accessions-Tractat, af Kongen tiltraadte Conventioner, forsaavidt de i dem indeholdte Regler for Fremtiden skulle tiene de Kgl. handlende og søfarende Undersaatter til Efterretning og Iagttagelse, ved efterstaaende Fr. yderligere bringes til almindelig Kundskab, har Kongen tillige besluttet i Henseende til Behandlingen og Paadømmelsen af de Sager, der maatte foranlediges ved Opbringelse til Kgl. Havne af Skibe, der findes skyldige i eller ere mistænkte for Negerhandel, at foreskrive saadanne Regler, ved hvilke saavel Hans egne som og fremmede Magters Undersaatter kunne være aldeles betryggede, samt derhos at anordne de Straffe, som for Overtrædelse af denne Forordnings Forskrifter ville være at anvende.

Thi kundgjøres samt bydes og befales som følger:

1.) De contraherende Magter have, for paa den virksomste Maade at hemme den skiændige Handel, der er bekjendt under Navn af Negerhandel, indrømmet hinanden en gjensidig Ret til, med Hensyn til slig Handels Opdagelse, at visiterere hinandens Handelsskibe, dog kun i følgende Farvande:

1) Langs med Africas vestlige Kyst fra det grønne Forbjerg indtil en Afstand af 10 Grader syd for Æquator, det er, fra den 10de Grad sydlig Brede til den 15de Grad nordlig Brede og indtil den 30te Grad vestlig Længde, at regne fra Meridianen gienem Paris.

2) Rundt omkring Øen Madagascar i en Afstand af omtret 20 Lieues.

- 3) I samme Afstand fra Øen Cubas Kyster.
- 4) I samme Afstand fra Øen Puerto-Rico's Kyster.
- 5) I samme Afstand fra Brasiliens Kyster.

Herved bliver imidlertid at bemærke, at et mistænkeligt Fartøi, som er opdaget og forfulgt indenfor ovenmeldte Kreds af 20 Lieues, af Krydserne kan visiteres, selv udenfor samme, naar disse ikke under Forfølgningen have tabt det af Sigte, om det end først lykkes dem at naae det i en større Afstand fra Kysten. De af Kongen udsendte Krydsere skulle være berettigede og forpligtede til, ogsaa udenfor ovennævnte Grændser, at visitere danske Handelsskibe, naar en troeværdig Angivelse give grundet Formodning om, at de ere bestemte til Slavehandel.

2.) Rettigheden til at visitere den ene eller den anden Nations Handelsskibe i de ovenfor angivne Farvande kan kun udøves af de af de contraherende Magters Krigsskibe, som giensidigen dertil bestemmes, og som i dette Øiemed skulle være forsynede med en særskilt Bemyndigelse. Disse Krigsskibes Chefer skulle have Grad som Capitain eller i det mindste som Premier-Lieutenant i Søeaten, og skulle disse, saavel ved Handelsskibenes Visitation og Anholdelse, som ved deres Henførelse til vedkommende Domstol, nøiagtigen holde sig de Instructioner efterrettelige, som i Medfør af de mellem de contraherende Magter oprettede Conventioner ere dem givne.

3.) Skulde det hændes, at Chefen for en af de contraherende Magters Krydsere havde Anledning til Mistanke om, at et Handelsskib, der seiler under Convoi af eller i Følge med et af de andre contraherende Magters Krigsskibe, havde deeltaget i Negerhandelen eller var udrustet til denne Handel, skal han meddele sin Mistanke til Chefen for Convoien eller Krigsskibet, og denne skal alene foretage det mistænkte Skibs Undersøgelse; og, i Tilfælde af at han finder Mistanken grundet, skal han, i Overeensstemmelse med Forskriften i denne Forordnings § 6, lade Skibet føre til en af den Nations Havne, hvortil det hører.

4.) Hvergang et Handelsskib skal visiteres af en Krydser, skal Chefen for Krydseren forevise dette Skibs Capitain de specielle Ordre, hvorved Rettigheden til undtagelsesvis at foretage Visitation meddeles ham, og skal han give ham et af ham underskrevet Beviis, hvori hans Rang i sit Lands Søetat og det af ham commanderede Skibs Navn anføres, og hvori bevidnes, at Visitationens Øiemed udelukkende er at overbevise sig, om Skibet driver Negerhandel eller er udrustet til denne Handel. Naar Visitationen ikke kan foretages af Chefen selv, bør han dog ei overdrage samme til nogen, der ei er virkelig Officer i Søeaten. Den saaledes udnævnte Officeer har at forevise Capitainen paa Handelsskibet en af Chefen for Krydseren underskreven Gienpart af de ovenomtalte specielle Ordre, ligesom han og skal meddele ham et af ham selv undertegnet Beviis, hvori anføres den Rang, han beklæder i Søeaten, Chefens Navn, hvis Ordre det er ham overdraget at udføre, Krydserens Navn, til hvilken han hører, saavel som Visitationens Øiemed, saaledes som ovenfor er sagt. Dersom det ved Visitationen befindes, at Skibets Documenter ere regelmæssige, og dets Forehavende lovligt, skal Officeren anføre i Skibsjournalen, at Visitationen kun har fundet Sted i Kraft

af de for ommeldte specielle Ordre, og det skal da staae Skibet frit for at fortsætte sin Reise.

5.) Dersom Officeren, som kommanderer Krydseren, ifølge Visitationens Resultat befinder, at der ere tilstrækkelige Grunde til at antage, at Skibet driver Negerhandel, eller at det er blevet udrustet og indrettet til denne Handel, og dersom han derefter bestemmer sig til at anholde det og overgive det til vedkommende Domstol, skal han strax in duplo lade forfatte en Fortegnelse over alle de ombord forefundne Papirer; begge Exemplarer af denne Fortegnelse skal han underskrive og ved sit Navn tilføie sin Rang i Søetaten, saavel som det Skibs Navn, han commanderer. Paa samme Maade skal han og in duplo forfatte og underskrive en Declaration, hvori betegnes Tiden, da, og Stedet, hvor Anholdelsen foregik, Skibets, Capitainens og Skibsmandskabets Navne, saavel som de ombord fundne Slavers Antal og Sundhedstilstand; denne Declaration skal desuden indeholde en nøiagtig Beskrivelse over Skibets og Ladningens Forfatning.

6.) Det anholdte Skib saavel som Skipperen, Skibsmandskabet, Ladningen og de Slaver, som maatte findes ombord, blive derpaa af Krydserens Chef uopholdeligen at henføre eller afsende til en af de for enhver af de respektive Nationer ved Conventionerne bestemte Havne, og skulle ved Ankomsten dertil af ham overleveres til de til den Ende af de respective Regjeringer beskikkede Autoriteter, for at behandles og dømmes efter de paa Stedet gjeldende Love. Naar Chefen for Krydseren ikke troer selv at burde paatage sig at anføre og aflevere det anholdte Skib, kan han ikke overdrage denne Forretning til Nogen, der ei er virkelig Officeer i den Kongelige Søetat.

7.) Alle danske Skibe, som i Følge af de ovenmeldte Conventioner maatte blive anholdte af H. M. de Franskes Konges, eller af H. M. Kongen af Storbritannien og Irlands Krydsere, som gjøre Tieneste paa den americanske Station, skulle henføres og afleveres til de danske Autoriteter paa St. Croix. Alle danske Skibe, som anholdes af franske eller britiske Krydsere af den africanske Station, skulle henføres og afleveres til de danske Autoriteter paa Fortet Christiansborg paa Guldkysten af Guinea. Ethvert dansk Skib, som maatte anholdes af franske eller britiske Krydsere, der gøre Tieneste paa Madagascar-Stationen, skal afleveres paa den ene eller paa den anden af de ovenanførte danske Besiddelser, eller til de danske Autoriteter paa Tranquebar paa Coromandel-Kysten i Ostindien, dersom sidstnævnte Bestemmelse ifølge Omstændighederne maatte blive at foretrække. Med de danske Skibe, som i fornævnte Farvande opbringes af Kongens egne Krydsere, bliver der og aldeles at forholde efter de foranførte Bestemmelser.

8.) Ingen af de ombord paa det anholdte Skib værende Personer skal føres fra samme, ei heller skal nogen Deel af Ladningen eller de Slaver, der maatte findes inden Borde, bortfiernes, inden Skibet er blevet overgivet til sin egen Nations Autoriteter, uden i det Tilfælde, at Omskibning af Mandskabet eller af de ombord forefundne Slaver, enten i det Hele eller for en Deel, maatte ansees nødvendig, enten for deres Livs Vedligeholdelses Skyld eller ifølge nogensomhelst anden af Menneskelighed paabuden Grund, eller for deres Sikkerheds Skyld, hvem det er

overdraget at føre Skibet efter dets Anholdelse. I dette Tilfælde skal Chefen for Krydseren eller den Officeer, hvem det er overdraget, at føre det anholdte Skib, forfatte en Declaration betræffende bemeldte Omskibning, hvori Grunden til samme anføres, og skulle Capitainen, Matroserne, Passagererne eller Slaverne, der saaledes ere omskibede, føres til samme Havn som Skibet og Ladningen, og deres Overlevering og Modtagelse skal skee paa samme Maade som deres, der findes paa det.

9.) Saasnart et Handelsskib, der er blevet anholdt ankommer til noget af de ovenfor i § 7 anførte Steder, skal Chefen for Krydseren eller den Officeer, hvem det er paalagt at overføre det anholdte Skib, uopholdeligen overlevere til de Kgl. respective Gouvernementer Skibet og Ladningen, saavelsom Capitainen, Mandskabet, Passagererne og de ombord fundne Slaver, som og de ombord tagne Papirer, ligeledes og det ene Exemplar af de i Medfør af § 5 forfattede Fortegnelser over bemeldte Papirer, hvorimod det andet Exemplar forbliver i hans Besiddelse. Bemeldte Officeer skal til samme Tid overlevere vedkommende Gouvernement et Exemplar af den ifølge § 5 in duplo udstedte Declaration, og han skal dertil føie en Beretning om de Forandringer, som kunne være indtrufne fra Anholdelsens Øieblik indtil Afleveringen, saavelsom en Gienpart af Beretningen om de Omskibninger, som maatte have fundet Sted, i Overeensstemmelse med denne Fdnings § 8. Ved at overgive disse forskiellige Papirer skal Officeren under Eed skriftligen bevidne deres Troværdighed.

10.) Paakiendelsen af de Sager, der ved Skibets Opbringelse i Medfør af Ovenstaaende maatte foranlediges, tilfalder paa St. Croix den vestindiske Landsoverret, paa Fortet Christiansborg og paa Etablissementet Tranquebar samtlige Medlemmer af de der ansatte Gouvernementer. Men den foreløbige Undersøgelse og Behandling udføres paa St. Croix af en af bemeldte Landsoverrets Assessorer, som dertil af Justitiarius udnævnes, i Forbindelse med vedkommende Byfoged, og paa Christiansborg og Tranquebar af tvende Medlemmer af Gouvenementet, eller af eet af disse i Forening med en anden af Gouvernementet dertil udnævnt duelig Mand. Dersom det skulde hænde, at noget dansk Skib skulde af nogen af Kongen udsendt Krydser blive anholdt i et saadant Farvand, at det ei kan indbringes til noget af de i § 7 benævnte Steder, men maatte indkomme i nogen Havn i Danmark, skal der strax af Stedets Dommer anstilles Undersøgelse efter de i denne Anordning foreskrevne Grundsætninger, og tillige Beretning strax gøres til vedkommende Amtmand, som har at vaage over Sagens tilbørlige Behandling, og strax skal indberette det Forefaldne til det Kgl. danske Cancellie, der vil have at udnævne en Commission til Sagens yderligere Undersøgelse og Behandling.

11.) Saasnart noget anholdt Skib er blevet afleveret paa den i § 9 bestemte Maade, har Gouvernementet uopholdeligen og i det seneste inden 24 Timer at foranstalte et nøiagtigt Undersøgelsesforhør optaget af de Mænd, som saadant efter § 10 tilfalder. Til denne Undersøgelses-Ret blive alle de i § 9 nævnte Documenter at aflevere, og den haver saavel ved at giennemgaae disse og undersøge det opbragte Skib med Ladning, som og ved at mønstre sammes Mandskab og de Slaver, som maatte befinde sig ombord, saa og modtage alle de

Forklaringer, som ere at erholde baade af Mandskabet paa det opbragte Skib og paa det Skib, der har indbragt samme, at søge enhver Oplysning, som kan faaes angaaende alle de Omstændigheder, der ville faae Indflydelse deels paa Skibs og Ladnings Skiebne, deels paa de Paagiældendes Strafskyld efter de nedenstaaende Bestemmelser. Bemeldte Ret haver med den muligste Hurtighed at tilendebringe Undersøgelsen og paa det Omhyggeligste sørge for, at Sandheden oplyses i dens hele Omfang, altsaa baade forsaavidt dette kan paadrage Skib og Ladning Condemnation og dem, som have gjort sig skyldige i Negerhandel, Strafansvar, og ikke mindre forsaavidt det kan tiene til at godtgjøre de Mistænktes Uskyldighed eller til at formindske deres Brøde. Ved Undersøgelsen bør der gives Chefen for Krydseren eller den Officeer, af hvem Skibet efter Anholdelsen er blevet ført, Leilighed til at møde eller lade møde, for at medvirke til Sagens Oplysning.

12.) Naar Undersøgelses-Retten finder, at Sagen behørig er oplyst, bliver det erhvervede Forhør med alle dertil hørende Documenter at afgive til Formanden i den Ret, som efter § 10 har at paakiende Sagen. Denne foranstalter da, at Sagen uden Ophold kommer under Overveielse af denne Rets samtlige Medlemmer. Findes det derved, at Sagen i nogen Deel kan behøve yderligere Oplysninger, saa har Retten, eftersom det i ethvert Tilfælde findes tienligst til Sagens Fremme, enten selv umiddelbar at tilveiebringe saadanne Oplysninger eller at overdrage dette til de Mænd, som have udført den foregaaende Undersøgelse. Af ovennævnte Forhør med alle dertil hørende Documenter blive tvende Exemplarer at forfatte, der skulle underskrives af de Personer, som have forestaaet eller overværet samme, og bliver af bemeldte Exemplarer det ene at aflevere til Chefen for Krydseren eller til den Officeer, hvem det har været overdraget at overføre det anholdte Skib.

13.) Naar Sagen er moden til endelig Paakiendelse, bliver Dom at afsige snarest muligt og i det seneste inden 8 Dage. Dommen bør indeholde en klar Udvikling af de Grunde, hvorpaa den er bygget, med Henviisning saavel til denne Fr. som til de ovennævnte af Kongen tiltraadte Conventioner til Slavehandelens Afskaffelse. Skulde særdeles Omstændigheder forhindre, at Sagen inden forommeldte Tids Forløb endeligen kan paakiendes, da bør Forklaring herom anføres i Dommen. En fuldstændig Afskrift af den hele Retsforhandling bliver derefter uopholdeligen at udfærdige og overlevere Chefen for Krydseren eller den Officeer, hvem det har været overdraget at overføre det anholdte Skib, ligesom og en lige Afskrift bør indsendes til det Kgl. Danske Cancellie.

14.) Ethvert Handelsskib, der i Overensstemmelse med ovenstaaende Forskrifter er anholdt, skal have Formodning imod sig om at have drevet Negerhandel eller været udrustet til denne Handel, naar ombord paa dette Skib eller ved dets Udrustning og Indretning nogen af de herefter opregnede Gienstande befindes, nemlig:

1. Luger af Gitterværk og ikke hele Luger, saaledes som de sædvanlig ere paa Handelsskibe;

2. et større Antal Aflukker paa Mellemdækket eller paa det øverste Dæk, end det er sædvanligt paa Handelsskibe;
3. et Forraad af Planker, der ere indrettede dertil, eller til strax at lægge et dobbelt Dæk, flyvende Dæk eller saakaldet Slavedæk;
4. Lænker, Hals- eller Haandjern;
5. et større Vandforraad end fornødent for Mandskabet paa et Handelsfartøj;
6. et overflødigt Antal Vandfade eller andre Tønder, tienlige til at opbevare Vand, medmindre Capitainen foreviser Attest fra Toldvæsenet paa Afseilingsstedet, som godtgjør, at Rhederne have stillet betryggende Sikkerhed for, at disse Fade eller Tønder alene skulle fyldes med Palmeolie eller ere bestemte til hvilkensomhelst anden lovlige Handel;
7. et større Antal Spise- eller Drikkekar, end udkræves til Brugen paa et Handelsskib;
8. to eller flere Kobberkiedler, eller endog kun een, som er øiensynlig større, end udkræves til Brugen for Mandskabet paa et Handelsskib;
9. endelig et større Forraad af Riis, brasiliansk Maniocmeel (farinha), Cassade, Mais eller indisk Korn, end efter Rimelighed kan antages at udfordres til Mandskabets Fornødenhed, og som ikke i Ladningsmanifestet ere anførte som udgjørende en Deel af Skibets til Forhandling bestemte Ladning.

Dog bortfalder den Formodning, der ved nogen af de foranførte Omstændigheder opvækkes imod et Skib, naar der gøres fyldestgørende Forklaring og Rigtighed, der viser, at den Indretning eller Forsyning, hvorpaa Formodningen grundedes, har en anden Aarsag. Men hvor der saaledes var lovlige Grund til Mistanke om Skibets Benyttelse eller Bestemmelse for Slavehandel, uden at den Vedkommende er istand til strax paa en fyldestgørende Maade at giendrive Mistanken, kan ingen Erstatning tilstaaes enten Skipper eller Rheder eller nogen anden i Handelsskibet eller dets Ladning interesseret Person for Opbringelsen, uagtet Skibet iøvrigt maatte frifindes.

15.) Befindes det derimod, at et Handelsskib er blevet visiteret eller anholdt paa en ubeføiet Maade eller uden tilstrækkelig Anledning til Mistanke, eller naar Visitationen og Anholdelsen have været ledsagede af Misbrug eller Bezationer, saa skal Chefen for Krydseren eller den Officeer, der har begivet sig ombord paa bemeldte Skib, eller endeligen den, hvem det har været betroet at overføre det, være Capitainen, Rhederen og Ladningsejerne efter Sagens Omstændigheder ansvarlig for den tilføjede Skade, og Forliis. Denne Skadesløsholdelse og Godtgjørelse kan tilkiendes af den Domstol, for hvilken Processen er indledet mod det anholdte Skib, dets Capitain, dets Mandskab og dets Ladning; og det Lands Regiering, til hvilket den Officeer, der har paadraget sig slikt Ansvar, hører, vil, i Overeensstemmelse med de indgaaede Conventioner, have at betale Beløbet af den omhandlede Skadesløsholdelse og Godtgjørelse i Løbet af eet Aar, at regne fra Dommens Datum. Til Veiledning for vedkommende Domstole ved Bestemmelsen af Skadeserstatningen er der vedføjet denne Fr. en Efterretning om de Regler, der i saa Henseende ere vedtagne i nogle mellem Storbritannien og andre Stater afsluttede Tractater, til hvilke Regler ogsaa bemeldte Domstole have at tage Hensyn, dog under Overveielse af de særegne

Omstændigheder i ethvert Tilfælde, hvilke kunne gjøre større eller mindre Afvigelser fra bemeldte Regler fornødne.

16.) Naar der ved et dansk Handelsskibs Visitation eller Opbringelse bliver begaaet Misbrug eller Vexationer, men Skibet ikke er blevet overleveret til nogen af de i § 7 nævnte Autoriteter, skal Capitainen for vedkommende Autoriteter i den første af de Kgl. Havne, hvorhen han kommer, eller for den Kgl. Consul, dersom Skibet anløber en fremmed Havn, hvor en saadan Embedsmand findes, gjøre en edelig Forklaring over de Misbrug og Vexationer, hvorover han har at besvære sig, saavel som over den Skadesløsholdelse og Godtgjørelse, han paastaar. Denne Forklaring bør oplyses ved et beediget Forhør, der bliver at optage over de Fornemste af Skibsmandskabet eller Passagererne, som maatte have været Vidner til Visitationen eller Anholdelsen, og over det Hele bliver en Act at udfærdige, hvoraf to Exemplarer blive at meddele Capitainen, der har at indsende det ene til det Kgl. danske Cancellie, til Styrke for sit Andragende om den Erstatning, hvortil han troer sig berettiget. Dersom uafvendelige Omstændigheder forhindre Capitainen i at afgive denne Forklaring, da kan saadant skee af Rhederen eller af enhver Anden, der er interesseret i Skib eller Ladning. Finder det danske Cancellie, at der er Anledning til at forfølge Sagen, da har samme at foranledige, at Andragendet saavel som de med dette indsendte Oplysninger ved Departementet for de udenlandske Sager igiennem Gesandtskabet tilstilles den vedkommende Regiering, der da i Medfør af Conventionerne strax lader den fornødne Undersøgelse anstille og, naar Klagen findes grundet, udbetaler Skadeserstatning til alle Vedkommende. Foranførte Bestemmelser have iøvrigt kun Hensyn til de Tilfælde, hvor der klages over ulovlig Adfærd fra en af de medcontraherende Staters Krydsers Side; men, hvor der maatte føres Anke over saadan Adfærd udøvet mod et dansk Skib af nogen af Kongens egne Krydsere, bliver slig Anke naturligviis at gjøre giældende ved de Paagiældendes Værneting paa sædvanlig lovlig Maade.

17.) Overbevises det nogen af Kongens Undersaatter, at han enten ene eller i Forbindelse med Andre, har udrustet noget Skib til Negerhandel, skal han, saafremt Skibet anholdes, førend det endnu er afgaaet fra det Sted, hvorfra det bliver udredet, ansees med Straf af Forbedringshuus-Arbeide fra 2 til 5 Aar. Heri gjør det ingen Forskiel, om det er en dansk eller en fremmed Havn, hvorfra Skibet udredes.

18.) Anholdes derimod Skibet først efterat det har forladt den Havn, hvorfra det blev udrustet, da bliver Straffen Fæstnings-Arbeide fra 10 til 20 Aar.

19.) De i §§ 17 og 18 fastsatte Straffe blive og at anvende paa dem, der gaae en Slavehandler til Haande i at forskaffe Negre til Udførsel og Forhandling som Slaver.

20.) Enhver, der som Capitain eller Supercargo vidende har taget Tieneste paa et til Negerhandel udrustet Skib, straffes, saafremt Skibet anholdes inden det er afgaaet til denne Bestemmelse, med Forbedringshuus-Arbeide fra 2 til 5 Aar.

21.) Anholdes derimod Skibet først efterat det er gaaet til Søes, bliver Straffen at bestemme til Fæstnings-Arbeide fra 5 til 10 Aar og, dersom Negerhandel allerede er iværksat, til lige Strafarbeide fra 10 til 20 Aar. Foranførte Straffe ville finde Anvendelse paa dem, der have overtaget Capitains- eller Supercargo-Tieneste, om de end ikke ere indførte paa Eqvipagerollen.

22.) I hvert af de i §§ 20 og 21 ommeldte Tilfælde ansees de, der som Skibsofficerer have gjort sig medskyldige i Slavehandel, med Strafarbeide i halv saa lang Tid, som den i bemeldte §§ bestemte, og for Skibsmandskabet, som deri har taget Deel, bliver Straffetiden atter den halve af den, der i lige Tilfælde vilde finde Sted for Skibsofficererne. Straffen bliver for de i denne § omhandlede Personer Forbedringshuus-Arbeide i alle Tilfælde, i hvilke Straffetiden ikke overstiger 5 Aar, men ellers Fæstnings-Arbeide.

23.) De, som ved at give Forstrækninger til et Skibs Udredelse til Negerhandel, ved at forskaffe Mandskab til samme, ved at tegne Assurance paa Skibet, eller dets Ladning eller paa nogen anden Maade vidende understøtte et saadant Foretagende, ansees med Forbedringshuus-Arbeide fra 1 til 5 Aar.

24.) Skulde imod al Formodning nogen af Kongens Embedsmænd befindes at have deeltaget i eller søgt at fremme et saa skiændigt Foretagende, da bliver han, foruden at forbyrde sit Embede, at ansee med den strengeste Grad af de i §§ 17, 18, 19 og 23 bestemte Straffe, ligesom og Enhver, der ellers gjør sig skyldig i nogen af de i §§ 17 til 23 ommeldte Overtrædelser, derved skal have forbrudt den Rang eller anden hædrende Udmærkelse, hvoraf han maatte være i Besiddelse.

25.) Dersom Nogen, foruden den Forbrydelse, hvori han som deelagtig i Negerhandel gjør sig skyldig, udover andre Mishandlinger mod en Neger, bliver dette at tage i Betragtning til Straffens Skiærpelse; men, dersom den forøvede Mishandling er af den Beskaffenhed, at den i Overeensstemmelse med Fr. 4 Oct. 1833 medfører Straf af offentligt Arbeide, bliver denne Straf at forbinde med den Arbeidsstraf, som den Paagiældende efter nærværende Fr. maatte have forskyldt, forsaavidt ikke enten den ene eller den anden Forbrydelse egner sig til Strafarbeide paa Livstid.

26.) Det Skib, som er bestemt eller afbenyttet til Negerhandel, skal være forbrudt, hvilket og skal gielde om Ladningen, forsaavidt sammes Eier ikke maatte være uvidende om hiin Skibets Bestemmelse. Hvis Skibet undkommer, eller iøvrigt nogen Omstændighed foraarsager, at Confiskation ei kan anvendes, bør Alle, der enten som Rhedere eller paa nogen af de i § 23 omhandlede Maader, have gjort sig medskyldige i Negerhandel, udrede en Mulct af lige Beløb med Værdien af det, der ellers skulde være confiskeret. Denne Mulct have de at udrede Een for Alle og Alle for Een, men, forsaavidt Beløbet ikke kan tilveiebringes, bør Enhver for sig afsone sin forholdsmæssige Andeel. Dersom der hos en enkelt af de Skyldige har været mere at erholde end hans egen Andeel, bliver dette Mere i lige Dele at afdrage i det, som de øvrige Medskyldige have at afsone.

27.) Saafremt det forbrudte Skibs Construction eller særegne Indretning giver Anledning til at befrygte, at det paany kunde blive anvendt til Negerhandel eller til noget andet ulovligt Øiemed, maa det ikke sælges inden det saaledes er forandret, at det ikke længere er tienligt til en saadan forbryderisk Bestemmelse. I Tilfælde af Confiskation skal en Andeel af det ved saadanne Fartøiers og deres Ladningers Salg udbragte Netto-Beløb overgives det Lands Regiering, til hvilken Skibet, der har foranstaltet Anholdelsen, hører, for ved dens Omsorg at fordeles mellem dette Skibs Officerer og Mandskab, og denne Andeels Størrelse bestemmes indtil videre til 65 pCt. af Salgets Netto-Beløb. Er Anholdelsen skeet af en dansk Krydser, skulle i Henseende til Fordelingen de for Byttes-Deling i Sødeaten giældende Regler lægges til Grund, De øvrige 35 pCt. af Netto-Provenuet hiemfalde til Kongens Kasse til nogenlunde Godtgjørelse for Udgifterne, der i Anledning af Foranstaltningerne til Negerhandelens Afskaffelse ville paaføres samme. Hvor Confiskation eller Bøder efter § 26 finde Sted, uden at nogen Opbringelse er foregaaet, vil Beløbet ligeledes tilfalde Kongens Kasse, dog at den halve Deel skiænkes Angiveren, naar Opdagelsen er skeet ved Hiælp af en privat Mand, og denne derfor paastaaer Belønning.

28.) Skiøndt de af Mandskabet paa et til Negerhandel udredet Skib, der paa den Tid, de gik ombord, have været uvidende om Skibets lovstridige Bestemmelse, og som ikke siden have havt Leilighed til at forlade det, ikke kunne blive at straffe, naar de ingen videre Deel have taget i Forbrydelsen end den, at forrette den Tieneste, hvorfra de ei have kunnet unddrage sig, saa skal det dog være Pligt for dem, efterat være landede enten paa et Sted i Kongens Lande eller paa noget Sted, hvor der er en dansk Consul, at gjøre Anmeldelse om det Passerede, i det førstnævnte Tilfælde for Stedets Øvrighed og i det sidste for bemeldte Consul. Saafremt der paa det fremmede Sted, hvor de lande, ikke er ansat nogen dansk Consular-Agent, bliver Anmeldelsen at gjøre for en Øvrigheds- eller Retsperson samme Sted. Lader nogen af de Paagiældende en Tid af 14 Dage forløbe uden at efterkomme forommeldte Pligt, skal han have Formodningen imod sig om frivillig at have deeltaget i Forbrydelsen, dog kan han, naar Omstændighederne iøvrigt talefor ham, ansees med en mildere Straf end den, der er fastsat i § 22.

29.) Men endog udenfor det i § 28 omhandlede Tilfælde skal Enhver af Skibsmandskabet, hvortil Capitainen, Supercargoen og Skibsofficererne dog ikke kunne henregnes, være fri for Straf, naar saadan Anmeldelse af ham gøres, førend nogen Anholdelse eller Undersøgelse er begyndt i Anledning af Forbrydelsen, og i det seneste inden 14 Dage efterat han er kommen i Land.

30.) Enhver, som overbevises at have skiult nogen efter denne Frs Kundgiørelse ved Negerhandel til de Kgl. Colonier indbragt Slave eller kiøbt eller solgt en saadan, straffes, hvis dette inden 1 Aar efter Negerens Indførelse paatales, med Forbedringshuus-Arbeide indtil 5 Aar.

31.) Saavel alle de Negre, der ere i foranførte Tilfælde, som de, der maatte findes paa et i Overensstemmelse med foranstaaende Regler anholdt og til Vore Colonier opbragt Skib, skulle erklæres frie, hvilket skal indføres i en Protocol, ligesom der og skal leveres enhver Saadan en Act, der hiemler hans Frihed, uden

at nogen Betaling kan fordres for denne Expedition. Det skal derhos paaligge Øvrigheden at drage. Omsorg for at sikre dem Underhold enten ved at skaffe dem Arbeide, hvorved de selv kunne fortiene samme, eller ved at afgive dem til saadanne Colonier, hvor deres Frihed og Subsistens er sikkert.

32.) Forsaavidt imidlertid det Offentlige maa anvende Udgifter paa dem, som ikke paa anden Maade kunne erstattes, skal det være Øvrigheden forbeholdt at paalægge dem Arbeide, hvorved disse Udgifter kunne erstattes; dog kan saadant Arbeide, naar de enten kunne skaffe dem et andet Opholdssted eller paa anden Maade selv sørge for deres Udkomme, i intet Tilfælde affordres dem i længere Tid end 7 Aar, hvilke syv Aar dog for dem, der, paa den Tid, de, som foranført, sættes i Frihedsstand, ere under 16 Aar, regnes fra den Tid, de have fyldt denne Alder.

33.) Det overlades Gouvernementet paa det Sted, hvortil et Skib er opbragt i Overensstemmelse med denne Fr., efter Overlæg med Opbringeren og efterat have modtaget Erklæring fra Capitainen og Cargodeuren paa det opbragte Skib, at tage de Forholdsregler, som til Skibs og Gods Conservation maatte være fornødne.

34.) Med Hensyn til dem, der opbringes med noget saaledes anholdt Skib, bliver deres Strafskyldighed efter de foranstaaende Bestemmelser at undersøge og paakiende under den Sag, der anlægges i Anledning af Opbringelsen. Forsaavidt den de Paagiældende idømte personlige Straf betræffer, staaer det til dem at forlange Dommen indstevnet til Høisteret, i hvilken Henseende vedkommende Gouvernement har at foranstalte det Fornødne efter de paa ethvert Sted giældende Love, men saavidt Skib og Ladning, samt Omkostninger og Erstatning for utilbørlig Opbringelse angaaer, skal den afsagte Dom fuldbyrdes uden paaanke; dog med Undtagelse af de i det sidste Membrum af § 10 omhandlede Tilfælde, i hvilke Appel til Høisteret tilstedes.

35.) Dersom Nogen udenfor det i § 34 forudsatte Tilfælde maatte være at tiltale som skyldig i Forbrydelse mod denne Fr., saa bliver dermed i Eet og Alt at forholde efter de almindelige Love for criminelle Sagers Behandling. Anhang, indeholdende de Regler, der i Henseende til Fastsættelsen af Skadeserstatningens Størrelse i Tilfælde af saadan uhiemlet Opbringelse af noget Skib, som der omtales i forestaaende Frs § 15, ere vedtagne i nogle imellem Storbritannien og andre Stater afsluttede Tractater, til hvilke vedkommende Domstole, overensstemmende med Forskrifterne i bemeldte § 15, have at tage Hensyn, dog under Overveielse af de concrete Omstændigheder. Dersom Skibet og Ladningen aldeles gaer tabt for Eierne, skulle disse erholde Erstatning:

- a. for Skibet, Takkelagen, de staaende og løbende Redskaber og Provianten;
- b. for den tilgodehavende Fragt;
- c. for Ladningens og Varernes Værdi, saafremt Skibet førte saadanne, dog med Fradrag af alle ved en saadan Ladnings Salg medgaaende Omkostninger og Afgifter, Commissions-Provisionen for Forhandlingen derhos indbegreben;

- d. for alle ved slige Tilfælde af totalt Tab brugelige og lovhiemlede Omkostninger. Naar sligt totalt Tab ikke finder Sted, skal Erstatning gives:
- a. for hver særskilt Skade eller Udgift, der paaføres Skibet ved Anholdelsen, og for den tilgodehavende Fragt;
  - b. Godtgjørelse for Liggedagene efter den nedenstaaende Tabel;
  - c. for Ladningens Bedærvelse;
  - d. en Godtgjørelse af 5 pCt. for Beløbet af den Capital, der er bleven anvendt paa Ladningens Indkiøb, for hele det Ophold, Anholdelsen har foraarsaget;
- e. for enhver Assurance-Præmie. Godtgjørelsen for Liggedagene efter den nedenstaaende Tabel skal iøvrigt kun tilstaaes, naar det bevises, at Capitainen eller Føreren af det opbragte Skib ikke ved en frivillig og tilregnelig Feil har ledet Opbringeren i Vildfarelse og saaledes selv har foranlediget Opbringelsen.

Tabel over den Godtgjørelse, der bliver at beregne et Skib for Liggedage:

For et Skib stort:		Lstrl. *
fra 100 Tons 120	incl.	5
121 - 150	-	6
151 - 170	-	8
171 - 200	-	10
201 - 220	-	11
221 - 250	-	12
251 - 270	-	14
271 - 300	-	15

og saa fremdeles i samme Forhold.

* Pund Sterling
